

SMYSLUPLNÝ ŽIVOT

Aneb jak žít smysluplný a naplněný život,
ne jenom sled životních okamžiků.

:: Moje cesta ::

PAVEL VOJTEK

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků.
:: Moje cesta ::

ZDÁ SE, ŽE SI KAŽDÝ Z NÁS ŽIJEME TO ČEMU TAK NEJAK ŘÍKÁME NÁŠ ŽIVOT, ALE JE TOMU DOOPRAVDY TAK ?

NASKÝTÁ SE ZAJÍMAVÁ OTÁZKA - JE NÁŠ SOUCASNÝ ŽIVOT JENOM SLEDEM ZA SEBOU JDOUCÍCH A TAK NEJAK (NE)ŘÍZENĚ NA SEBE NAVAZUJÍCÍCH ŽIVOTNÍCH OKAMŽIKŮ ?

Osobně se domnívám, že ne.

A moje dosavadní, pro mnohé doposud stále nepochopitelná životní zkušenost - uzdravení se z nevyléčitelné nemoci - rakoviny v její finální fázi mi říká, že to tak určitě jednoduché není.

V ŽIVOTĚ TOTIZ NEJSOU ŽÁDNÉ NÁHODY.

To co se nám v životě děje je jenom neuvěřitelný spletenec do sebe zvláštním způsobem organizovaných a navazujících na sebe synchronicit, které z našeho nepochopení a neznalosti nazýváme někdy mylně životní náhody.

Jak tak proplováme každý svým každodenním životem, v určitém období naší životní cesty, řekněme někdo intenzivněji (někdo méně , někdo více), na místo toho abychom žili "svůj vlastní život" - velmi emotivně prožíváme např. období spojené s životním příběhem nějaké nám blízké popř. i veřejně známé osobnosti.

O to více je-li to člověk se kterým se velmi ztotožňujeme, navíc pokud se to týká něčeho tak cenného jako je naše zdraví.

Ruku na srdce.

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků. :: Moje cesta ::

Přiznejme si, že se každý z nás totiž chce aspoň někdy z části ztotožnit, ve svém ne vždy spokojeném a ne vždy tak úplně naplněném životě se svým idolem.

A žít tak trochu "jeho život".

Snadný život, se spoustou zajímavých lidí.

Jak se říká okamžiků uznání, slávy a spokojenosti, místo toho, aby jsme žili náš vlastní život, který se nám každý den nabízí.

Život plný zdraví, radosti, pochopení, lásky a potěšení v okruhu našich nejbližších.

Mohutně nás v tom bohužel podporuje všemíra různých reklam a sdělení různých lidí - politiků, lékařů, léčitelů, koučů, jejich promo akcí, různorodých sdělení, které se na nás valí z televize, rádia a sociálních sítí.

Kde se nám snaží se nám prodat vždy a jenom jejich příběh.

A tak nějak nás poslušně donutit k tomu, abychom jejich příběh začlenili do svých životů.

A my si už mnohdy od našeho dětství (ne)vědomě formujeme naše životy ohýbání touto zkreslenou realitou vykonstruovanou většinou chytrými marketingovými poradci velkých nadnárodních společností.

TAKY JSEM TAKOVÉ OKAMŽIKY V MÉM MINULÉM NASTAVENÍ ZAZÍVAL A NE VZDY TO BYLO TAK ÚPLNĚ ZLÉ.

Za svých 50.let mého života jsem si zažil strmé stoupání a hluboké pády.

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků. :: Moje cesta ::

Vášeň budování a následně trpký pocit zklamání, když se mi to, co jsem si naplánoval nepodařilo tak úplně jak jsem si představoval.

Budování něčeho co bylo téměř vždy ovlivněno vnějším světem, někým nebo něčím, světem plným rádooby úspěchu, ocenění a zadostiučinění.

Život to byl krásný, naplněný spoustou skvělých, světlých okamžiků.

Někdy úměrně tomu čemu říkáme úspěch taky poplácávání po ramenou lahodící našemu egu.

A někdy i výstražných, nevraživých či zoufalých (po naší záchraně volajících) pohledů našich nejbližších a zvláštních životních okolností, které člověk časem přestane přes zanesené filtry našeho každodenního života, tak nějak postupně vnímat.

NICMÉNE TOMU ČEMU JSEM ŘÍKAL "MŮJ ŽIVOT" SEL DÁL.

A já pokračoval v budování něčeho, což se nakonec překvapivě ukázalo jako to nejmíň důležité.

A to až ve chvíli, kdy mi opravdový Život vystavil stopku.

Jak jste si někteří z Vás mohli přečíst v mém příběhu - Moje cesta a to prostřednictvím nevyléčitelné nemoci - rakoviny mě konečně nejprve jenom na chvíli (v mém životě to trvalo cca rok).

Pak však po navrácení se rakoviny v podstatně hrozivější verzi na mírně delší chvíli (vlastně v určitém slova smyslu až do teď) zastavil a donutil se nad svým dosavadním životem zamyslet .

A moc zpětně děkuji všemu a všem za to, že jsem měl konečně čas na zamyšlenou.

Třeba sedící na krásné kožené bílé židli, vedle lidí z kterých na Vás dýchá smrt.

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků. :: Moje cesta ::

Kdy Vám do těla kape z obrovské bandasky zvláštní látka, po které se cítíte jak tělo bez duše, které doktoři říkají chemoterapie.

Čas se prostě zamyslet nad tím čemu říkáme "náš život" a uvědomit si jednu, na první pohled skrytou pravdu .

Náš život je určitě víc než jenom sled za sebou náhodně jdoucích životních okamžiků, kde všichni máme možnost volby , jestli budeme jeho tvůrci a nebo jenom oběti

Tuto pravdu, kterou mám v sobě nyní hluboce zakořeněnu jsem v mém minulém nastavení nechápal.

Žil jsem totiž život, který byl jenom nekonečným sledem jakoby "náhodných" životních okamžiků s přívlastky, které těmto okamžikům dáváme.

Přívlastků jako šťastný, nešťastný, strašný, nespravedlivý, spokojený, nenaplněný ...

O to s hrozivějším zjištěním, že ten pravý, naplněný a smysluplný Život mi tak nějak tenkrát neviditelně začínal utíkat mezi prsty.

Uvědomil jsem si, stejně jako si uvědomí i spousta ostatních lidí, a to i pro nás důležitých "životních ikon", ke kterým někdy až nepochopitelně vzhlížíme a s nimi se mnohdy úplně zbytečně ztotožňujeme, že náš " život " nám tak nějak proletěl mezi prsty.

U mnohých z nás první děti už jsou mnohdy pryč z domu.

Druhé děti tak nějak vyrostli.

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků. :: Moje cesta ::

Až si říkáme jak je to možné a dojdeme na jednu úžasnou a pravdivou věc.

Že to co konečně zastavilo sled našich myšlenek a na základě našich myšlenek i sled životních událostí, většinou řítících se do jednoho velkého karambolu - nebyla oslava v práci při splnění prodejního plánu, ani naše povýšení, narozeniny mé dcery, či vystoupení na Mount Everest, single handicap v golfu a ani životní jubileum někoho blízkého ....

TO ZRCADLO JE SOKUJÍCÍ A V PRVNÍM OKAMŽIKU NEPOCHOPITELNÉ ...

Je to totiž naše nemoc, ve spoustě případů, s přívlastkem nevyléčitelná.

Zrcadlo našeho dosavadního života, neúprosné přesýpací hodiny, které nám zbývající čas začnou ukrajovat takovým tempem, které mnohdy nejsme schopni z mnoha důvodů pochopit.

A už vůbec ne v té úrovni vědomí ve které se nacházíme, jednoduše zvládnout.

Něco co vůbec nečekáme, přijde to jako blesk z čistého nebe.

Nevíme co s tím.

Ptáme se proč zrovna já a pomalu, ale jistě zjišťujeme a začínáme chápat, že jsme proletěli velkou částí života jako mustang prérii a to čemu jsme říkali život byl vlastně jenom sled námi (ne)řízených životních událostí.

Událostí, které ve světle tohoto "životního budíčku", kterým je naše - většinou tzv. nevyléčitelná nemoc, je tak malá, nicotná a zanedbatelná věc, která byla a tak nějak zvláštně proti naší vůli vyčichla a definitivně už tu není.

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků. :: Moje cesta ::

V hrůze tohoto zjištění se snažíme všechno doběhnout.

Napsat knihy, konečně si vezmeme naši dlouholetou přítelkyni , která stála s námi v dobrém i ve zlém.

Necháme si složit píseň, kterou máme pocit, většinou naplněný výčitkami svědomí si zazpívat se svými blízkými nebo v lepším případě jenom zavolat lidem, kterým jsme chtěli vždy zavolat a neměli na to odvalu a třeba se jim jenom tak omluvit za nějaké věci , které jsme ani nechtěli udělat nebo říct.

Nebo si vnitřně začneme vyčítat kde že jsme byli, když nás naši nejbližší, manželka, děti, rodiče potřebovali.

Chceme vzít vše zpět což samozřejmě nejde.

A ptáme se svých blízkých jak se to jenom (sakra) mohlo stát a omluva našeho ega, která se rychle naskýtá t.zn. odpověď, že jsme vydělávali peníze na to abychom se měli líp, bohužel v tomto strachem a obavami naplněném období vůbec neobstojí .

A NÁM TO DOJDE, NĚKDY UŽ JE POZDĚ A NĚKDY TAKY NE ...

Někdy v případech nevléčitelné nemoci může být i pozdě.

Ne proto snad, že bychom nechtěli žít nebo se nechtěli uzdravit.

Pozdě proto, že podlehneme nás plně pohlcujícimu vnitřnímu strachu, obklopenému paradigmatem naší materialistické doby a pečlivě budovanému fenoménu tzv. nevléčitelných nemocí.

Ale co je hlavní, už nám většinou nezbyvá to jediné, které se line neviditelně našimi životy a to je naše životní energie.

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků. :: Moje cesta ::

V různých zeměpisných šířkách se jí říká pokaždé jinak - qi, chi, prána, živa ...

I když to zní nepochopitelně, má osobní zkušenost mi otevřela dveře o tom všem tak trochu zapochybovat a doopravdy si myslím, že je vše trochu jinak ...

NIKDY TOTIŽ NENÍ POZDĚ NA UVĚDOMĚNÍ SI SOUČASNÉ, VĚTŠINOU SLOŽITÉ ŽIVOTNÍ SITUACE. VŽDY A TO ŘÍKÁM S PLNÝM VĚDOMÍM, JE MOŽNO ZAČÍT NOVÝ ŽIVOT, UZDRAVIT SE NEBO TŘEBA JEN ODEJÍT DŮSTOJNĚ Z TOHOTO ŽIVOTA. A TO BEZ OHLEDU NA TO JAK DLOUHO JSME ŠLI PO NAŠÍ SOUČASNÉ CESTĚ - KONEČNĚ ZAČÍT NAŠ OPRAVDOVÝ ŽIVOT NAPLNĚNÝ LÁSKOU, POCHOPENÍM A SOUCITEM K SOBĚ, NAŠÍM BLÍZKÝM I OSTATNÍM LIDEM SPOLEČNĚ OBÝVAJÍCÍM NAŠI KRÁSNOU PLANETU - MATKU ZEMI, V NAŠICH ZNOVU PROBUZENÝCH SRDCÍCH .

JSEM VĚCNÝ RAKOVINĚ , ZE MI UKÁZALA CESTU MÝM NOVÝM ŽIVOTEM A NAUCILA MNE CHÁPAT SLED VSECH ŽIVOTNÍCH UDÁLOSTÍ

Titulek výše zní šíleně a mnoho lidí se mne ptá znovu a znovu, jak tuto větu složenou ze slov, které zdánlivě nedávají žádný význam, můžu vůbec vyslovit.

A v tom je ta klička našeho ega.

Našeho nižšího, ale velmi chytrého já, které nás žene neustále vpřed naším do té doby většinou jediným - materiálním světem.

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků. :: Moje cesta ::

Žene nás vpřed k tomu "mít neustále víc" a hledat vysvětlení zdánlivě nelogických a do sebe na první pohled nezapadajících věcí, pouze našim rozumem podporovaným tou jedinou (virtuální) realitou co vidíme a sdílíme kolem sebe.

JEDEN ZNÁMÝ MUDRC JEDNOU REKL VELKOU ŽIVOTNÍ PRAVDU, ZE "MÍN JE VÍC A VÍC JE MÍN".

Tuto životní moudrost od toho momentu, kdy mi na konci roku 2017 nezávisle na sobě tři doktorské kapacity řekli , že mi zbývají 3 měsíce života.

Následně prosycené setkáními s různými, klíčovými pro můj život a hlavně skvělými lidmi a v neposlední řadě mými (rozumem složitě nepochopitelnými) stavy OBE (Out of the Body Experience), které mi v mnohém napověděly jak dál, mám vždy před očima a současně mám to úžasné štěstí tuto pravdu prožívat, jak říká moje milovaná máma - každý boží den .

POCHOPIL JSEM, ŽE OPRAVDOVÝ ŽIVOT NEKONČÍ V MÝCH 50.LETECH, S ŽIVOTEM SICE (KRÁTKODOBĚ) ZAVEDENÝM DO SLEPÉ ULÍČKY DANÉ NEPOCHOPENÍM SÁM SEBE, SMYSLU ŽIVOTA A MÉHO ŽIVOTNÍHO POSLÁNÍ A UŽ VŮBEC NEKONČÍ TÍM, ČEMU MY LIDÉ ŘÍKÁME TZV. NEVYLÉČITELNÉ NEMOCI. MEZI KTERÉ PATŘÍ I RAKOVINA.

Tato nemoc je totiž našim (většinou) posledním životním "budíčkem" z toho čemu říkám určitý druh hypnózy, do které většina z nás (ne)vědomky spadne.

Jedoucích poslušně na programu našeho podvědomí.

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků. :: Moje cesta ::

Majíciho na nás ohromný vliv a silně, ale neviditelně podporovaný tím čemu říkám naše kolektivní vědomí, tedy spíše někdy kolektivní (ne)vědomí v oblasti, v naší zemi ve které společně žijeme .

PRO MNOHÉ Z NÁS TO MŮŽE BÝT I JINAK ...

Opak je pečlivě ukrytou pravdou.

Pro ty mnohé z nás, kteří jsme měli to štěstí a prošli si v našich životech neuvěřitelnou katarzí.

Životní proměnou, která nám obrátila naše životy naruby.

Začíná nový Život uvědoměním si sám sebe, pochopením skryté podstaty života.

Pochopením toho kdo jsem a co bych chtěl v mém (náhle v jiných životních kolejkách pokračujícím) životě dělat a to tak intenzivním tempem, o kterém jsem v mém minulém nastavení ani neměl tušení.

V okruhu mé milované rodiny, mé úžasné ženy a skvělých dětí, kterým vděčím za můj nový Život , kteří jak jsem konečně pochopil, jsou jednoduše já a já jsem současně oni , propojení navždy a tak to bude do konce našich společných dnů.

VĚDNOST, PODEKOVÁNÍ A POKORA.

Proto se vši pokorou mým milovaným děkuji.

A jsem nesmírně vděčný i té staré moudré dámě, které mnozí z hrůzou v očích říkáme rakovina, že mne naučila chápat mé minulé životní okamžiky.

Okamžiky, kterým jsem do té doby říkal život, protože mi s velkou jemností a pochopením např. vysvětlila co to je omlouvám se za to velmi trefné vyjádření - "běhat jako veverka v bubnu".

Žít smysluplný a harmonický život, ne jenom sled životních okamžiků. :: Moje cesta ::

Mnoho vypovídající slogan, který rád v mém novém Životě a nastavení používám k vysvětlení situace ve které jsem se pohyboval několik mých dlouhých posledních let.

Což přiznejme si tak nějak pomaleji nebo rychleji běhá většina z nás.

A co je hlavní, ukázala mi, kde jsou mé životní priority a kudy půjde Moje cesta.

Cesta mým novým naplněným a smysluplným Životem.

UPŘÍMNĚ I VÁM OD SRDCE PŘEJI, ABY JSTE DOŠLI K TOMUTO ŽIVOTNÍMU POZNÁNÍ A UVĚDOMĚNÍ JINÝM ZPŮSOBEM , NEŽ KTERÝM JSEM K NĚMU DOSPĚL JÁ, I KDYŽ JSEM ZA TO VELMI VDĚČNÝ.

MNONOHOKRÁT VŠAK V MINULOSTI NEPOSLOUCHAJE, JAK SPRÁVNĚ ŘÍKÁ MÁ MILOVANÁ ŽENA - (ANDĚLSKÁ) SDĚLENÍ, KTERÉ MI MŮJ MINULÝ ŽIVOT POSÍLAL, NÁSLEDNĚ PAK NEVYHNUTNÉ SETKÁNÍ S TOUTO TZV. (NE)VYLÉČITELNOU NEMOCÍ, SE KTEROU JSEM A TO BYCH CHTĚL ZDŮRAZNIT - NIKDY NEBOJOVAL, TAK JAK SI OSTATNÍ MYSLÍ A JAK SE SNAŽÍ VŠICHNI KOLEM, PROTOŽE JSEM POCHOPIL, ŽE BOJ S RAKOVINOU JE VLASTNĚ SKRYTÝ BOJ SÁM SE SEBOU , KTERÝ BOHUŽEL NEMÁ ŽÁDNÝ SMYSL. JE TO BOJ BEZ VÍTĚZE, KDE JSOU NA KONCI TOHOTO NESMYSLNÉHO BOJE , VŽDY JENOM PORAŽENÍ, SMUTEK A NIKDY NEKONČÍCÍ ŽAL .

DOHODA, UVĚDOMĚNÍ, ODPUSTĚNÍ A ŽIVOT JDE DÁL ...

Po pochopení co to je být sám sebou, jsem udělal spolu s mojí nemocí neuvěřitelně férovou životní Dohodu.

Sděлил jsem jí, že já vše konečně pochopil a ona mi jen tak tiše řekla , že jí už v mém životě není potřeba a odchází dál jako tajuplné zrcadlo do života dalších lidí.

Ne s cílem snad ukončit jejich do té doby už tak dost složitě a mnohdy strastiplné životy, ale s cílem posunout jejich "život" do jiných dimenzí, o kterých většině lidí, používajících pouze náš rozum a naši mysl, většinou (ne)správným způsobem - je jen pramálo známo.

Děkuji ještě jednou od srdce nejenom mé úžasné ženě a mým skvělým dětem, kteří jsou mí největší životní učitelé, ale i všem událostem, kterým říkám životní synchronicit , za vše čím jsem mohl projít v procesu mého uvědomění a následného spontánního uzdravení .

Děkuji svému srdci, které je ostatně pro nás pro všechny branou do naší duše a mým hlavním kompasem, který veze moji životní loďku směrem vpřed po řece života, kterou můžu konečně nazvat svým spokojeným a hlavně smysluplným Životem ...

V NAŠEM ŽIVOTĚ NEJSOU ŽÁDNÉ NÁHODY.

To čemu říkáme životní náhody není nic než do sebe logicky napojené děje, kterým říkám "životní synchronicity".

Navíc tyto zdálo by se nahodilé děje, kterým říkáme životní náhody a dáváme jim určité přívlastky, můžeme výrazným způsobem ovlivnit.

A to tím, že začneme pracovat na své mysli.

Vědomé i podvědomé.

Začneme si dávat pozor na to co myslíme.

Protože to na co myslíme, se nám zobrazí v našem životě s takovou rychlostí, že si tuto skrytou propojenost ani neuvědomíme.

Proto myslíme jenom na věci, které chceme aby se nám staly.

Naladíme se na pozitivní věci a nemysleme v negativech.

Pak se staneme tvůrci našich životů.

A ne jeho bezbrannými oběťmi.

Jako je většina z nás.

A pak si nás to co máme v naší mysli prostě "v našem životě najde".

A žijeme svůj spokojený a naplněný život.

S hlubokým smyslem života, kterým je na sobě každý den pracovat.

S pokorou a láskou v našich srdcích.

Pro blaho nás všech.

Tomu se říká smysluplný život.